

LARE GOZOENA.

Iri, Joxe Mari, artzai
-makiladun egin azanean.
1.940'gn. Gabonak.

Ibaiaren auzoko baratx txoragari !
eure usaitzan liliak bilosik igari ;
eguna zabaltzean ba-akiken pafeiri,
ta zenbat aldiz keñuz emaitza eskeñi ?

Aizearen maite-deiz erleak, kulunka,
ega-zaldiz etozan laztankaden leraz,
ingumen orpoz-orpo, pilpil-xurgatzera ;
atsegin-biltzar artan yarleku aukera !

Uyol yantzi da ibaia ekaitzaz batean
edura murgil urtuz mendi-mazelean ;
bulartuta aro dator burunbaz bidean
bazterak uratuaz goroto betean.

Ibairetako bedar zimelak igurtziz
bitsez ganezka dabil iruntsi-gurariz,
ta sakoneko ondarak bultzadaz irauliz
garbia ta zikiña setatsu naasiz.

Lotsagabe sartu da neure baratxera,
begiok lauso dodaz, ta motel izkera ;
lokatza besterik ez pitxien artera,
etsiko ote altxor au zearo galtzera ?

Ez, ifiola, ez daiket bekañik isurtu
?zergaitik laño baltzak bapatez bildurtu?
Lorezañaren galdez egin begit oyu,
eta Aren aginduen eztiz txertatu.

Giza-biotza dozu lorategi ori,
ogenaren itsusiz leze bat irudi ;
erekea ibituaz bariz garden bedi,
ta uraren leyañean zeru urdin ageri...

Eder, uztaroz lañan artalde txuria,
eder, gogo zindoan zerutar grazia ;
alda bitzat artalde ta liliturgia
Yaun-lañera, an bai-dabe giro egokia.

Goiz zuri-gorri ditu Yauna'ren lañeak,
eguerdiak uritsu, eta arats urdinkak;
an dot aamen gozo akitu eziña,
!ango intza edateko zitorioak miña !...

Erkiaga'tar Eusebi 'k.

Uyol gantat da itala eskaltan bidean
eduki mugari urto mendat maldetan
palañtutako datur burubakar bidean
leketak atzetan gogoto bidean.

Italetako behar zimelak igurtziz
bitzak gantat dabil italet-gurtziz
ta sakonki onakak bitzetan izaniz
garia ta sirta setatzen maldiz.

Italetako sartu ta neurte bidean
begiak lanak bidean ta motal italetan;
lokutza bidean ta bitzetan italetan
efektu ote bitzetan an neurte bidean ?

Italetako an bitzetan bidean
faktoreak italetan bidean bitzetan
lokutza bidean ta bitzetan italetan
eta bitzetan bidean bitzetan italetan.

Italetako bidean bidean bitzetan
gantat bidean ta bitzetan italetan
efektu bitzetan ta bitzetan italetan
ta bitzetan bidean bitzetan italetan...

LARRE GOZOENA

Iri, Joxe Mari, artzai-makilañun egin
azanean.

1940'gn Gabonak

Ibaiaren auzoko baratx txoragarri!
eure usaitzan liliak bilosik igari;
eguna zabaltzen ba-akiken parre-irri,
ta zenbat aldiz keñuz emaitza eskefi?

Aizearen maite-deiz erleak, kulunka,
ega-zaldiz etozan lastankadan leraz,
ingumen orpoz-orpo, pil-pil-xurgatzera;
atsegin-biltzar artan yarleku aukera!

Uyol jantzi da ibaiak ekaitzaz batean
edurra murgil urtuz mendi-mazalean;
bulartuta arto dator burrunbaz bidean
basterrak urratuaz gorroto batean.

Ibarretako bedar zimelak igurtziz
bitsez ganezka dabil iruntsi-gurariz,
ta sakoneko ondarrak bultzadaz irauliz
garbia ta zikifia setatsu naasiz.

Lotsagabe sartu da neure baratxera,
begiok lauso dotaz, ta motel izkera;
lokatsa besterik ez pitxien artera,
etsiko ete altxor au searo galtzera?

Ez, ifola, ez daiket bekafik isurtu,
Zergaitik laño baltzak bapatez bildurtu?
Lorezafaren galdez egin begit oyu,
eta Aren aginguen eztiz txertatu.

Giza-biotza dozu lorategi ori,
ogenaren itsuziz leza bat ~~txerri~~ irudi;
errekea ibituaz barriz garden bedi,
ta uraren leyarrean zeru urdin ageri....

Eder, uztaoz larran artalde txuria,
eder, gogo zindoan zerutar grazia;
alda bitzat artalde ta liliturgia
Yauh-larrera, an bai dabe giro egokia.

Goiz zuri-gorri ditu Yauna' reh larreak,
eguerdiak urretsu, eta arrats urdifak;
an dot aamen gozo akitu ezifia,
ango intza edateko zatorik mifa.....!

Erkiaga'tar Eusebi'k

LOS PASTOS MAS SABROSOS
(Praderas divinas)

A tí, Joxe Mari, al hacerte con tu cayado.
Navidades de 1940.

Espléndido vergel mío, vecino al río! En tu perfume bañábanse desnudas las flores; tú sabías sonreír al despuntar cada día y cuántas veces con un gesto me ofrecáste tus presentes!

Al mensaje amoroso del viento venían, ondulantes las abejas en caballos de alas, codiciosas de abrazos, pisándoles los talones a las mariposasa libar en los capullos. En aquella asamblea del placer qué asiento más selecto!

riada

Tornóse en ~~mi~~ mi río al compas de la tempestad, mientras en las faldas de los montes la nieve se derrite, haciéndose inmunda; y baja en su crecida en remolinos, bramando, y arrancando con furia sus bordes.

Roza las raquílicas hierbas, desbórdase, espumosa, como queriendo tragarlo todo, y sacudiendo sus entrañas, vuélcas e con odio mezclando lo limpio y lo impuro.

Insolente ha penetrado en mi jardín; mis ojos se han nublado, mi lengua está torpe; no hay más que sienago entre joyas, me resignaré a perder por completo mi tesoro?

No, en manera alguna; que no frunce yo mi entrecejo! Por qué me he de atemorizar tan pronto un negro presagio? Clame yo al Jardínero, e injérteme con la miel (dulzura) de sus mandatos.

Es el corazón humano ese jardín, y por lo horrendo del pecado semeja una sima. Mas al volver el río a madre, sea límpido nuevamente y refleje en el cristal de sus aguas el cielo azul....

Cuán bello cuando doran las mieses, los níveos rebaños paciendo! Más hermoso aun la gracia celestial en las almas sanas. Traslade yo elrebaño y mi vergel a la pradera del Señor, pues que allí tienen climapropio.

Sonródadas son las mañanas en las divinas praderas, dorados los mediodías y las tardes azules; tengo allí pasto sabroso que marchitar (acabar) no se puede; y cómo ansían mis azucenas beber de aquel rocío!

(Traducción de la poesía "Larre gozoena")